

Amervrienden

Nieuwsbrief voor de leden van de Stichting Vrienden van de Amer

Nummer 2

Datum: december 2015

Redactie: Jannie Tonkes en Clarine de Haan

Redactieadres: redactie@cafedeamer.nl

Een lekker lang lezen nummer met:

- De redactie heeft een vraag
- Reactie na de inschrijvingsdag
- “Omdat het kan” door de coördinator van de vrijwilligers
- Nieuws van Stichting De Amer door de voorzitter
- Nieuwjaarswens
- Een sfeervol concertverslag door Hans Heeringa
- Wijziging van uw gegevens

De redactie heeft een vraag (of eigenlijk twee)

Nieuwsbrief voor de leden.....Hoe origineel kun je zijn . En eigenlijk: is het wel een nieuwsbrief als hij 2x per jaar verschijnt dan kun je nauwelijks meer van nieuws waarde spreken.

Wat wil deze brief dan? In nummer 1 omschreef de voorzitter van de vrienden, Dirk Mulder, het heel mooi:

“ De Vriendenbrief moet een platform worden met interessante weetjes en belangrijke feiten over De Amer, maar kan ook een uitgebreide recensie van een concert bevatten. En wat te denken van een Amer-overdenking? En is het niet leuk om te lezen wat een vrijwilliger drijft om zich in te zetten voor De Amer? Nadrukkelijk wil de Vriendenbrief ook ruimte geven aan de Vrienden zelf: een anekdote, een mooie gebeurtenis, een cri de coeur, een cartoon of fraaie foto, de redactie staat open voor dergelijke bijdragen”.

Vraag 1: een passende naam voor deze brief.

Vraag 2: bijdrages aan deze brief zoals hierboven beschreven.

Reacties kunnen gemaild naar: redactie@cafedeamer.nl

Inschrijvingsdag. Reactie van Peter Sluiter bestuurslid van de Amer

“Wat ik bijzonder vond is dat de volkomen achterhaalde manier waarop de Amer in het internet/booking.com-tijdperk voorstellingen verkoopt, zo ongelooflijk relaxed en zonder wanklanken verloopt. Ik sprak iemand die na twee uur wachten z'n reserveringen binnen had en vervolgens nog een half uurtje bleef hangen omdat het zo gezellig was.”

Omdat het kan

Door Ineke Touwen, vrijwilligers coördinator

Eigenlijk vind ik ‘vrijwilliger’ een waardeloos woord dat absoluut de lading niet dekt van wat we als vrijwilligers bij De Amer doen. Er hangt iets onbaatzuchtigs aan het woord. Alsof het een zware opgave betreft die je geheel belangeloos uitvoert. Iets waar niet een beetje maar Heel Veel waardering tegenover moet staan, wil je het volhouden, want je wordt er tenslotte niet voor betaald. Tot overmaat van ramp wordt er vaak fijntjes opgemerkt: ‘Vrijwilligerswerk is niet vrijblijvend’. Als ik mensen dat hoor zeggen, weet ik het zeker: vrijwilligerswerk is een last, een blok aan het been, waar een weldenkend mens echt nooit aan begint... Vanuit dat oogpunt is het een godswonder dat de concerten van De Amer geheel gedragen worden door ruim 40 vrijwilligers. Maar... dat is geen wonder, dat is gewoon de nuchtere werkelijkheid. En dat doen we niet omdat wij als vrijwilligers een groot offer aan de wereld willen brengen, nee: dat doen we omdat we allemaal bij willen dragen aan de prachtplek die De Amer is. We zijn ieder op onze eigen wijze als mens verbonden aan De Amer en we willen ervoor zorgen dat we met zoveel mogelijk mensen kunnen genieten van de magie van De Amer. Artiesten, gasten, allen muzikliefhebbers en mensen die het leven willen voelen en meemaken. Niet een paar keer per jaar, maar gewoon ieder weekend. Daar zetten we ons voor in. We boeken mooie muzikanten. We zorgen voor een inschrijfdag. We maken een reservelijst zodat we kunnen bellen als er plekken vrij komen bij een concert. We ontvangen de artiesten na hun (vaak) lange reis om in Amen te komen. We zetten precies zoveel stoelen klaar als er gasten zijn. We maken beeldopnames van alle concerten, van alle liedjes, alle anekdotes, alle uitschieters, alle bedankjes, alle toegiften. We zorgen voor een kassa en we geven de artiesten aan het einde van het concert, rechtstreeks uit die kassa, het ontvangen geld handje-contantje mee. We noteren met een rode pen dat u als gast gearriveerd bent. We serveren gehaktballen, snert en andere verwarmende zaken omdat het gewoon lekker is stevig te eten bij muziek die je raakt. Dat doen we als ‘vrijwilligers’ allemaal geheel uit vrije wil. Niet omdat het moet, maar omdat het kan. Ieder van ons zou in zijn eentje dit alles nooit mogelijk kunnen maken, maar met z'n veertigen zetten we het neer en maken we het waar. We zijn de trotse en toegewijde dragers van de muziek en het karakter van De Amer. Wat een voorrecht dat met alle Vrienden en gasten ieder concert opnieuw te beleven.

Nieuws van Stichting De Amer

Door Albert Haar, voorzitter

Onderhoud van het pand en een nieuwe bewoonster

Ruim een jaar geleden werd de stichting De Amer eigenaar van het pand Amen 20, café De Amer. Na bijna 25 jaar gaf Ineke Schepers het 'stokje' aan ons over. Half december 2014 deed ze de deur achter haar dicht en vertrok naar Rolde. Gelukkig komt ze regelmatig terug om als gast of gastvrouw bij activiteiten aanwezig te zijn.

Denise Veldhuis

Het licht bleef branden in De Amer maar van permanente bewoning was geen sprake. We zijn daar als bestuur best een lange tijd mee bezig geweest. En soms levert geduld wat moois op. Aan het eind van deze zomer, met gezellige concerten op het terras van De Amer, meldde zich Denise Veldhuis. Ze verbleef al een tijdje in de buurt van De Amer op een camping en 's winters in B&B Kalverhemsheugte. Ze kwam net op het 'goeie' moment.

Denise (56) werkt in Assen bij PIONN, een onafhankelijk en praktijkgericht onderzoeks- en adviesbureau met grote kennis en veel diverse ervaring in het brede jeugddomein. Ooit begonnen op Papenvoort, waar Ab Slijter en Ineke elkaar, jaren geleden, ontmoet hebben. Denise woont met haar man in Hoorn en is op werkdagen dus in Drenthe en zoekt een pied a terre. Voor haar is De Amer een ideale plek om te wonen. Vanaf 1 november is zij onze nieuwe huurster. Ze is een liefhebber van muziek en speelt zelf saxofoon. Haar man trouwens piano. En ondertussen heeft ze al menig concert bezocht. En goed voorbeeld doet volgen. Eén van haar beide dochters staat op de reserveringslijst van ook een paar concerten.

Werk aan de elektrische installatie

In de zomerperiode was er kortsluiting in de elektrische installatie op de deel van De Amer geweest. Heel vervelend en ook best gevaarlijk. Voor ons als bestuur aanleiding de elektrische installatie eens goed onder handen te nemen. Begin 2015 hadden Herman Vos, vrijwilliger in De Amer, en Albert Hulswit de elektrische

installatie helemaal in kaart gebracht en geïnspecteerd. Ze gaven hele goeie aanbevelingen en waarschuwden voor overbelasting op bepaalde punten. Het onderzoek van Herman en Albert was de basis van het plan van aanpak waar Martin Tonkes en Jakob Gerkes (zie foto) mee aan de slag zijn gegaan. Kabels zijn vervangen, nieuwe stopcontacten geplaatst, overtollige draadjes, kroonsteentjes en andere meuk verwijderd. En vooral een goede verdeling van de belasting per elektrische groep gemaakt. Een megaklus dus. En dat allemaal 'liefdewerk oud papier'. Geweldig. Tijdelijk maken ze even pas op de plaats maar in het voorjaar pakken ze de buitenverlichting aan.

Vrijwilligers die hun gewicht in goud waard zijn. En zo werkt ieder op zijn eigen wijze om De Amer in goede staat te houden. De rietdekker kwam langs om het dak aan de straatkant van mos te ontdoen en bij te werken en aan de achterzijde werd ook een reparatie uitgevoerd. En en passant werd ook de telefooninstallatie en internetaansluiting verbeterd met nog een flinke kostenbesparing ook.

Er zit dus muziek in De Amer, maar dat zal je niet verbazen. Met de aanpak van de elektrische installatie hebben we een flinke dissonant weggewerkt en met de nieuw bewoonster gaat het crescendo. Maar dat geldt niet voor alles. Soms zitten dingen tegen, is het perspectief even weg. Een paar vrijwilligers hebben een moeilijke periode in hun leven. We leven met hen mee en waar gaten in het werk voor De Amer vallen pakken anderen dat bewonderenswaardig op. En soms maken we even pas op de plaats. Zoals met de parkeergelegenheid. De plannen voor uitbreiding van het aantal plaatsen liggen klaar maar met de uitvoering wachten we even tot de winter voorbij is.

Als bestuur moeten we scherp aan de wind zeilen om de exploitatie in goede banen te leiden. Maar met de grote inzet van vrijwilligers, de geweldige bijdrage van de Vrienden, attent personeel en een nieuwe huurster hebben we alle vertrouwen in de toekomst. Stilzitten is er niet bij, maar we gaan vol optimisme ons 25-jarig bestaan in 2016 tegemoet.

Prettige kerstdagen en een muzikaal 2016

En het gebeurde in die dagen.....

Een sfeervol concert verslag door Hans Heringa

Om nou te zeggen dat het één van die donkere dagen voor de kerst was, is teveel gezegd. Maar donker was het wel en vies en koud en regenachtig was het ook. Dat weer waarin je je hond nog niet naar buiten stuurt tenzij het echt bitter noodzakelijk is.

Zo'n dag waarop het om twee uur al begint te schemeren en tegen vieren het licht toch echt aan moet. Weer om met een mooi boek in je luie leunstoel de dag te verlummelen.

En zeker niet om rond zeven s-avonds in je auto te stappen op weg naar Amen." In den beginne was de aarde woest en leeg". Kun je nagaan hoe woest en leeg onze tocht door de barre avond was. Met dank aan Jan die me wist te verleiden tot het schrijven van een stukje voor het programmaboekje "Is dat niet net wat voor jou", zo sprak de smiesdert.? En ik? Ik tuinde erin en schreef lovende woorden over ene dame Coogan.

Anna Coogan

Dat had ik om meerdere redenen beter kunnen laten. Had ik dat achterwege gelaten dan reed ik nu niet met mijn onvolprezen ega door de donkere dreven van Drenthe. En wellicht had een meer wervend stukje proza in het programmaboekje een groter aantal bezoekers opgeleverd.

Eenmaal in Amen aangekomen bleek er nog ruimte zat te zijn om je auto te parkeren. Een ieder mens heeft zo zijn eigen maten om zaken aan af te meten; ik kijk altijd naar het wagenpark. Moeten we richting 'boer-aan-de-overkant' dan weten we: vanavond volle

bak! Schuilend onder onze regenjassen spoedden we ons naar deur van de Amer. Eenmaal binnen werd ons al gauw duidelijk dat deze avond vele bezoekers aan de Amer besloten hadden deze vroege kerstavond in huiselijke kring door te brengen.

Het is overdreven te stellen dat de stal van de herberg slechts gevuld werd door een enkele koe, een ezel en een paar verdwaalde schapen, maar het scheelde niet veel. Daar waar eens het kribje stond stonden nu een vrouw en een man; en het gebeurde op deze avond dat wij herders de geboorte van een duo mochten ervaren waarover nog jaren zal worden gesproken. Akkoord, niet door een ieder wellicht, maar wel door diegenen die deze avond, geschaard rond het kribje, mochten ervaren wat twee mensen vermochten te produceren aan oorstelende muziek.

Ik heb als toeschouwer de vaste gewoonte me te verschuilen achter de rug van Roel (de videoman). Van daar heb ik goed zicht op het toneel en wat zich daar zoal afspeelt. Althans, dat dacht ik tot gisteravond. Het aantal bezoekers leende zich er uitstekend voor om ons allen te scharen rond de gezellige tafels, inclusief tafelkleedje. "Kom nou gezellig bij me zitten", zei mijn onvolprezen echtgenote. Ik zag wel in dat mijn eerdere plek, achter Roel, niet im Frage was, wilde ik niet beticht worden van onsolidair gedrag. Soms moet je het met zijn allen gezellig maken. En net zoals ik altijd mijn vaste stek heb, geldt dat ook voor mijn eega. Dus zat ik voor het eerst van mijn leven vooraan, slechts van het toneel gescheiden door zo'n 15 centimeter. En ik moet zeggen, dat is een hele ervaring. Aan het einde van die 15 centimeter torende een luidspreker en weer ongeveer 20 centimeter verder stond het drumstel, bemand door ene Wilson.

Drummen, leerde ik van het kijken naar Wilson, heeft in meerdere opzichten overeenkomsten met lichtgewicht bokkers. Bij drummen komt het vooral op het betere voetenwerk aan. En net zo als een lichtgewicht bokser door de ring danst, beweegt een drummer zijn voeten over een onvoorstelbaar aantal pedalen. Let wel, dan hebben we het alleen nog maar over de linkervoet. De rechtervoet doet heel andere dingen. Het eerste wat een rechtgeaarde drummer doet is zijn linkerschoen uittrekken. De ongezoelde voet en de pedalen zijn één. Aan de linkerkant van het drumstel was een console gemonteerd met een groot aantal knopjes; 12 of 15, daar wil ik af zijn. En net zoals de linkervoet over de pedalen danste, draaide zijn linkerhand voortdurend aan die knoppen. Daarmee vederlichte tonen tot donderend geweld producerend. In de tussentijd deed die hand, in samenwerking met die van de rechterkant, de vellen van de drums trillen tot nauwelijks beroeren. Gewatteerde stokken leveren het minste geluid, zo bleek me. Tenzij Willy er de bekkens mee beroert. Dan gaat het van tsingelaboem en nog veel meer. En alsof dat nog niet voldoende energie vergt, bleek me dat je de vellen van de trommels ook nog meer en minder kunt spannen, afhankelijk van het gewenste geluid. Van snerpnd hard tot omfloerst. Drummen, je moet het niet onderschatten. Het is heel wat meer dan met twee stokjes op een trommeltje slaan. Het is een waar éénmans orkest. Naast Wilson stond een soort van picknick mand. Het bleek een soort gereedschapskist met nog veel meer stokken, deksels een aanverwante artikelen die iedere rechtgeaarde drummer kennelijk met zich meezeult.

Wilson is een goeie jongen, hij drinkt tripels, een zielsverwant dus van me. En hij kan drummen! Hij is Amerikaan en dus draagt hij een hoornen bril. Meer rand dan glas. Naast hem stond een zangeres van het formaat 'hoe kleiner hoe fijner'. Wat een stem! Ze begeleidde zichzelf op gitaar. En weer zag ik details die ik achter de rug van Roel niet meekrijg. Voordat ze met een volgend nummer begon ging ze met haar gitaar op één knie zitten. Ik neem aan om te stemmen. Daarna herrees ze tot haar volle lengte om samen met Willy ons in een ware kerststemming te brengen, een waar duo van de bovenste plank. Wat een nummers, wat een stemming. Wij als publiek waren unaniem: we waren die avond zwaar geprivilegieerd om in een soort van besloten sessie zo'n concert te mogen ondergaan. Ondergaan, want het was veel meer dan alleen maar luisteren. Dit was verwend worden. Het was tevens een leerzame avond.

'Dit was er één met een golden randje', zei Ineke, daarmee plagiaat plegend richting Jan. Maar ware woorden!

Wijzigingen van uw gegevens

Bij wijzigingen in uw gegevens zoals adres, emailadres maar ook bankgegevens horen we dat graag. Dit in verband met een vlotte verzending van het boekje, vriendenmail, uitnodigingen voor vriendenconcerten en incasso.

Wijzigingen kunt u doorgeven via vriend@cafedeamer.nl

Alvast bedankt.